

Έγκλημα και Τιμωρία

Α. Μ. Δημητριάδης

Εφαρμογή για το παρόν μου σημείωμα μου έδωσε το κύμα εγκλήματος που μαστίζει τον τόπον μας και άρχισε να ταραξεί απελπιστικά την κοινωνία μας.

Άλλοι κάμνουν διαρρήξεις για να κλέψουν χρήματα και πολύτιμα αντικείμενα, άλλοι βάζουν βόμβες σε αυτοκίνητα, σε σπίτια και υποστατικά για εκδίκηση, άλλοι απειλούν με θάνατον συνανθρώπους τους, άλλοι προσπαθούν να θέσουν υπό τον έλεγχο τους νυχτερινά κέντρα για την διακίνηση ναρκωτικών και άλλα πολλά.

Σκέφτομαι και συλλογίζομαι γιατί η Κύπρος μας που ήταν κάποτε η νήσος των Αγίων και των Μαρτύρων να γεννήσει τέτοιους ανθρώπους που δεν καταλαμβάνουν το νόημα της ζωής ούτε έχουν το αίσθημα του πόνου και της ντροπής.

Γιατί να γεννήσει ο τόπος μας ανθρώπους που θέλουν να εξασφαλίσουν την απόλαυση της ζωής με εγκλήματα και απάτες. Γιατί να υπάρχουν άνθρωποι ανάμεσα μας που αντί να ασχολούνται με την σκληρά και τίμια εργασία προτιμούν τον δρόμο της καταστροφής όχι μόνο για τους ίδιους αλλά και για το περιβάλλον που ζουν.

Επειδή το πρόβλημα έχει φθάσει στο έσχατο σκέφθηκα πως πρέπει όλοι να χτυπήσουμε τον κώδωνα του κινδύνου ίσως βρεθούν τρόποι και μέσα για την πάταξη του φοβερού αυτού κακού που αντιμετωπίζει σήμερα η κοινωνία μας.

Σύμφωνα με ωρισμένους ψυχαναλυτές, η γέννηση των διαθέσεων για έγκλημα έχει σχέση με τα βιώματα της παιδικής ηλικίας τα οποία αναπτύσσουν σε ωρισμένους ανθρώπους μεγαλύτερες επιθυμίες και ορμές ενστίκτων από τους άλλους ανθρώπους. Η φιλοζωΐα βέβαια τυραννεί όλους τους ανθρώπους, αλλά δυστυχώς υπάρχουν μερικοί άνθρωποι που μένουν γυμνοί από όλες τις ανθρωπίνες αρετές και προτιμούν την εξασφάλισιν μιας καλύτερης απόλαυσης της ζωής με εύκολα μέσα. Πρόκειται για ανθρώπους που χάνουν το αίσθημα της ντροπής και της ταπεινώσης γιατί ίσως να έχουν μέσα τους την ψευδαισθηση ότι δεν θα τους ανακαλύψουν και δεν θα τιμωρηθούν.

Μας λένε επίσης οι ψυχαναλυτές πως άλλοι το κάμνουν από απελπισία και δικαιολογούν το έγκλημα με την ανασφάλεια που τους περιβάλλει και άλλοι το κάμνουν γιατί φοβούνται το μέλλον. Όμως τις πιο πολλές φορές πρόκειται για ανθρώπους που θέλουν να ανεβάσουν το "ΕΓΩ" τους με την δυστυχία των άλλων χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι το προσωπίον του εγκλήματος έχει την περίοδον του και δεν διαρκεί πολύ. Γιατί ευτυχώς στο τέλος τα πιο πολλά εγκλήματα εξιχνιάζονται και οι δράστες καταλήγουν στη φυλακή για να τιμωρηθούν και να σωφρονισθούν.

Και πράγματι αρκετοί άνθρωποι της νύκτας μετά που εκτίουν την ποινή τους στη φυλακή μετανοούν και γίνονται

άνθρωποι της ημέρας. Πρόκειται για ανθρώπους που σταματούν να μετατρέπουν το μέλι της ζωής σε φαρμάκι και αρχίζουν να κτίζουν το σπίτι της ψυχής τους με τίμια μέσα. Σιγά σιγά μαθαίνουν πόσο ευδοκimei η ευθύτητα και η τιμιότητα και πόσο χάνει η πλάνη και το ψέμα. Βλέπουν και αυτοί την τίμια εργασία σαν άλας της ζωής και αρχίζουν επίσης να βλέπουν ακόμη και τα προβλήματα των συνανθρώπων τους σαν δικά τους προβλήματα. Και σε μικρό χρονικό διάστημα η κοινωνία μας τους συγχωρεί και δεν αργεί να δεχθεί τους πιο πολλούς, από αυτούς που μεταμελήθηκαν σαν μέλη της.

Γράφοντας αυτό το σημείωμα σκέφτηκα και συλλογίστηκα και το δικό μας έγκλημα που εκκρεμεί και μένει ατιμώρη-

το για 23 ολόκληρα χρόνια. Γιατί δυστυχώς δεν είναι μόνο οι άνθρωποι που κάμνουν εγκλήματα. Πιο στυγερά εγκλήματα κάμνουν ωρισμένα κράτη όπως είναι η Τουρκία, αλλά δυστυχώς κανένας δεν τα στέλλει στη φυλακή ή την απομόνωση για να σωφρονισθούν. Και σκέφτομαι τότε επιτέλους ο Διεθνής Νόμος θα εφαρμοσθεί για να σταματήσουν ωρισμένα κράτη να συμπεριφέρονται όπως τους όφεις που ξέρουν μόνο να τρώγουν, να δαγκώνουν και να φαρμακώνουν τους γειτονικούς τους λαούς. Ας ελπίσουμε ότι η φωνή μας θα ακουσθεί σε όλα τα πέρατα της γης και ο Διεθνής Νόμος θα πάψει επιτέλους να είναι μιά σκιά και θα γίνει πραγματικότητας για να λάμψει στον πλανήτη μας το δίκαιο και η δικαιοσύνη.